

Sagen til et Udvalg, hvori der ikke har været sammenkaldt noget Møde og ikke er foretaget nogen som helst Behandling af Sagen. Dette kan jeg bevidne, der har været Medlem af dette Udvalg. Skal det vedblivende være den „tidssvarende“ Behandling, ser jeg ikke, at der kommer noget ud af denne Sag, og hvorledes det saa vil gaa med de andre Sager, skønner jeg ikke rettere, end at vi meget vel kunne regne os til.

**Borgbjærg:** Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gøre til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), der sidst talte og søgte at gendrive mig ved at fremdrage en privat Statistik for en enkelt Kommune i Aaret, efter at Sukker-Ølloven blev vedtaget. Jeg har belagt min Paastand med Tal, hentede fra Statistisk Aarbog, udgiven af Statens statistiske Bureau, fra 1898 for hele Landet. Saa kan enhver dømme om, hvilken Statistik der er den paalideligste, og hvilken Paastand der er den rigtigste.

**Neergaard:** Maa jeg begynde med at henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjærg). Jeg tror ikke, at hans Statistik holder ganske Stik. Jeg tager dette op, fordi det ærede Medlem henvendte sine Bemærkninger til mig, ellers laa hans Bemærkninger uden for denne Sags Behandling. Det ærede Medlems Statistik holder ikke Stik af den Grund blandt andet, at han ikke regner med den stærke Tilvækst i Forbrug, som er kommen i de Artikler, som den Gang fik Toldnedsættelse. Hvis det ærede Medlem vil opstille dette Regnestykke paa en anden og korrekte Maade og spørge saaledes: Hvad vilde Toldindtægten have været for Sukker og Petroleum, hvis vi havde bevaret de gamle Toldsatser? og saa sammenligne den Lettelse, som heraf er opstaaet for Befolkningen, med den Udgift, den har haft paa Ølskatten, vilde det ærede Medlem allerede derved være kommen til et ganske andet Resultat. Nu kunde det ærede Medlem sige imod mig: Ja, men naar man nedsætter Toldsatserne saa stærkt, som her har været Tilfældet, følger deraf ogsaa nogen Stigning i Forbruget — jeg antager, det ærede

Medlem vilde sige saaledes. Men selv om det ærede Medlem tager rimeligt Hensyn hertil, er der ikke Spor af Tvivl om, at Regnestykket dog vilde komme til at se ganske anderledes ud, hvis det var rigtig opgjort. Jeg har ikke i de faa Minutter, siden det ærede Medlem talte, haft Tid til at foretage nogen Detailberegning; der er nemlig ikke faa Positioner, navnlig under Sukkergruppen, som skulde efterregnes, men der er ikke Tvivl om, at Resultatet vil vise sig ganske anderledes i Færvær af den Reform, som vi foretog i 1891, end det ærede Medlem antager. Endvidere skal jeg minde det ærede Medlem om, at Ændringerne i Tolden for Sukker, Øl og Petroleum jo ikke vare en isoleret Foranstaltning; til den knyttede sig Overenskomsten om Alderdomsforsørgelsesloven, der hidførte en Merudgift for Statskassen af 2 Millioner Kr., og dertil knyttede sig endvidere Overenskomsten om Skibsafgiftens Afskaffelse, der androg 1 Million Kr. Alle disse Ting og flere til skulde det ærede Medlem ogsaa tage med i Betragtning. Naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt det daværende Folketingsflertal svigtede det, som jeg har opstillet som Folketingets ufravigelige Krav til enhver Skattereform, nemlig at den skal bringe Nedgang i Skatteindtægterne og ikke medføre forøgede Byrder for Befolkningen, saa svarede den Skattereform, som den Gang blev foretaget, fuldt ud til disse Krav. Det viste sig nemlig endogsaa, at den, der havde forregnet sig, var den daværende Finansminister; idet Ølforbruget viste sig at være mindre, end man anslog det til, i de første Aar derefter, og som Følge deraf blev Reformen ugunstigere for Statskassen og for saa vidt gunstigere for den afgiftsydende Befolkning end beregnet. Og selv naar man maaler det med Maalestokken fra 1898 — hvilket man selvfølgelig i og for sig ikke kan, thi der har aldrig siddet det Folketing eller den Regering, som er i Stand til at se saa mange Aar frem i Tiden og se, hvordan finansielle Reformere da ville virke — saa skal det dog, naar man tager alle Momenter med i Betragtning, nok vise sig, at den, der har vundet ved denne Reform, har været Befolkningen i sin Helhed; den har faaet langt mere end den har givet.